

- sterkte van het impuls beweegt de naald bij de seinontvanger zodat deze de boodschap kan aflezen.
5. Het doorgeven van berichten over zee gebeurt door middel van onderzeese kabels.
 6. Het Hughes-apparaat. Een kabelverbinding tussen twee snelwerkende telegraaf toestellen. Zender en ontvanger hebben een apparaat met pianoklavier. Het voordeel was het bekomen van een op band gedrukte tekst. Het zenden als dusdanig, wordt typografisch afgebeeld door een wiel met de letters A B C.
 7. De Belgische maagd, zwanger van levenskracht. Symbolisch trekt zij aan de draden. Zij verbeeldt het vooruitstrevend België. Een huldebetoon aan de RTT.
 8. Het Sint-Maartensgebaar. De RTT doet aan sociaal werk.
 9. Man en vrouw. Zij verbeelden de mensen in het algemeen die onderling met elkaar een verbinding behouden door middel van de RTT : een driehoeksverkeer. Bemerkt de drie armen; van verzender naar ontvanger langs de RTT om. Het hoofd van de tussenpersoon is vervangen door een wiel met letters. Hier bedoelt men het tweede snelwerkende telegraaf toestel met op band gedrukte teksten : nl. de Baudot. Samen met de Hughes is het de voorloper van de "verreschrijvers" die voorzien zijn van een schrijfmachineklavier. Later werden deze verreschrijvers bij abonnées thuis opgesteld. Alzo kwam de telex-dienst tot stand en het toestel werd kortweg telex genoemd.
 10. De "figuur" die een duikt neemt vanop een piloon. Het verbeeldt het overseinen van foto's.
 11. Vrouwfiguur - schip - vliegend paard : verbeelden het postverkeer te land, ter zee en in de lucht.
 12. Een monster vernietigt alle communicaties : oorlogsgeweld.
 13. De heropbouw van het Postgebouw. De figuur verbeeldt architect EYSSELINCK.
 14. De overwinning. Bemerkt in de achtergrond de grote handpalm met bovenop de wijsvinger en kroon. De handpalm met palmtak staat voor de werkkraft en toekomst van de RTT.
-

MONUMENTEN, BEELDEN & GEDENKPLATEN TE OOSTENDE

door Norbert HOSTYN

LXXIV - SCULPTUUR IN DE BALIERUIMTE VAN HET TOERISMEBUREAU

Deze sculptuur is de "nieuwkomer" in het sculpturale patrimonium van de stad.

Bij de constructie van officiële gebouwen bestaat er een wettelijke verplichting dat een bepaald percentage van de bouwkosten besteed dienen te worden aan de artistieke decoratie. Deze decoratie dient onroerend te zijn, t.t.z. "vast" aan het gebouw : wandbeschilderingen, glas-in-loodramen, onverplaatsbare sculptuur...

Dit was ook voor de bouw van het nieuwe toerismebureau aan het Monacoplein het geval (1991-1992).

De opdracht voor deze operatie werd pas begin 1992 toegewezen aan de Oostendse beeldhouwer Bart SOUBRY. De plannen voor de nieuwbouw lagen toen reeds vast en de bouw zelf was reeds goed gevorderd. Wetende dat het gebouw diende te openen op 1 juli 1992 was het voor de kunstenaar ook een ware wedren tegen de tijd.

Bart SOUBRY opteerde voor een tweedelig concept : een ruw-gekapte stenen balkvorm die uit de enige vaste wand van de balieruimte steekt, en in het midden op de vloer een rechthoekig bassin met 4 schuin oplopende wanden, en met daar in een fonteinsculptuur. Alles, zowel de balkvorm uit de muur, de wanden van het bassin als de sculptuur zelf, zijn uitgevoerd in dezelfde steensoort die ook voor de vloerbekleding werd aangewend, nl. Jura Grau of Deutsch Grau uit Treuchtlingen/Duitsland, Beieren.

De fonteinsculptuur zelf is grosso modo een rechtopstaande, van buiten ruw bekapte balkvorm, die zodanig uitgezaagd werd dat ze uit twee losse, in/uit elkaar "schuivende" delen bestaat.

Als dusdanig sluit het concept helemaal aan bij de sculpturale problematiek die de kunstenaar intens bezig hield in de periode waarin het beeld geconcipieerd werd, nl. het veruitwendigen van het "binnenste" van de steen.

Het element water bestaat uit een krachtige, dikke waterstraal die tegen de onderzijde van het binnenste van de fonteinsculptuur opspuit, dan langs de steen afdruipt, en zo terechtkomt in het bassin dat met een aantal stenen in dezelfde materie als de vloer en de sculptuur zelf is gevuld. Een pomp en een afvoerleiding zorgen voor de synchronisatie tussen de aan- en afvoer van het water.

Tijdens de officiële inhuldiging van het Toerismebureau op 5 september 1992 gaf kunstcriticus Hugo BRUTIN een duiding bij deze sculptuur van SOUBRY

* * *

Een tweede sculptuur van SOUBRY in het stadsbeeld vindt U in de Leffingestraat, ter hoogte van het Paramedisch Instituut. Het betreft echter een privé-initiatief op gronden van deze school.

Het Museum voor Schone Kunsten te Oostende bezit 3 kleinere sculpturen van de kunstenaar.

Biografische nota van Bart SOUBRY :

Geboren te Sint-Eloois-Winkel in 1942, maar als kind reeds te Oostende woonachtig (Brusselstraat), waar Jan DE CLERCK, zijn buurman, hem begeleidde bij zijn eerste stappen in de kunstopleiding.

Studies aan de Academie te Oostende (toegepaste kunsten o.l.v. Raoul SERVAIS; 1958-1965); autodidact als beeldhouwer.

Belangrijke retrospectieve in het Museum voor Schone Kunsten te Oostende, 1991-1992.

Literatuur :

- Steen in de hedendaagse Belgische kunst (catalogus), Brussel (Atelier 340), 1983.
- Beelden 1988. De Haan, 1988.
- Kunstbeeld nu, Oostende (Casino-Kursaal), 1988.
- N. HOSTYN, Museum voor Schone Kunsten Oostende. Catalogus beeldhouwwerken, assemblages en ceramiek, Oostende, 1988.
- Oostendse kunstenaars nu (tentoonstellingscatalogus), Oostende-Maastricht, 1992.